

Lieve mensen,

De laatste tijd heb ik wat met postbussen, of postbussen met mij. In het appartementengebouw waar mijn ouders nu wonen gaat de postbus alleen maar open met een 'tag'. Die tag is gekoppeld aan mijn mailadres, en bij elke postbezorging krijg ik een melding 'dat er post is'. Deze meldingen uitschakelen kan eenvoudig in het profiel van de app op de tablet die bij mijn ouders op het aanrecht ligt. Maar, helaas, dat werkt niet. Sinds een paar maanden krijg ik in mijn mailprogramma de melding dat mijn postbus bijna vol zit. Dat kan kloppen; ik ben van het bewaren. Nu besteed ik dagelijks een uurtje aan het opruimen van de mailbox. Leuke bijkomstigheid is dat ik van heel veel mensen denk: goh, ken ik die al zo lang, of: wat hebben we al veel met elkaar beleefd! Het is niet zo efficiënt; je mailbox vol laten lopen, maar er elke dag een ommetje door maken, maakt me wel bewust van de rijkdom van contacten. Een Ode aan de Omweg dus!

Hartelijke groet,
Helene Westerik

Haast je rustig.

tuimeltekst

Logica brengt je van A naar B, verbeelding brengt je overal. Een spreuk van Einstein, die ik opvat als een Ode aan de Omweg, want verbeelding vergt een vrije geest. Die durft te dwalen, en te verdwalen.

De weg, de waarheid en het leven

Ik weet niet wat de weg is.
Ik kan hem alleen maar be-weg-en door op weg te zijn en ieder moment wegwijds te worden.

Ik weet niet wat de waarheid is.
Ik kan haar alleen maar waar-maken door waarachtig te zijn en ieder moment waar te worden.

Ik weet niet wat het leven is.
Ik kan het alleen maar be-leven door ieder moment te sterven om geboren te worden.
- Olette Luitwieler

*I am the Way
the Truth
and the Life*

John 14:6

Lieve mensen,

Januari op Terschelling; tijd voor onze jaarlijkse bezinningsdagen. Hoe heerlijk is het om een paar dagen samen te kunnen zijn zonder afspraken, zonder agenda. Levert het wat op? Is het efficiënt? Vragen die je zomaar zou kunnen stellen. Recent verscheen er een boek: Ode aan de inefficiëntie (Arjan van Veelen, journalist bij de Correspondent). Een boek dat duidt hoe efficiënt alles tegenwoordig is en moet zijn en wat daarmee verloren is gegaan. Inefficiëntie; gewoon maar wat doen, of kunnen dwalen. We hebben het zó nodig om ruimte te houden voor het spontane, voor een ingeving, én voor elkaar. En zo kwamen wij, al dwalend aan zee en door de duinen tot een jaarthema voor onze reisbrief: wat voedt onze weerbaarheid in een wereld die steeds efficiënter wordt en tot een systeem verwordt waarin je makkelijk verstrikt raakt? Wij willen daartoe met de reisbrief een Ode aan de Omweg brengen. Wat valt daar voor jou onder? Welke ode wil jij brengen om je weerbaarheid te vergroten? Laat het ons weten!

Met een hartelijke groet,
Nicoline Swen & Helene Westerik

Soms zie je de weg helemaal niet,
laat staan een omweg; sta dan even stil.
En luister naar dit lied van Claudia de Breij:

<https://www.youtube.com/watch?v=yNMuEIEpDQ>

De boot gemist – Wat een geluk!

De kinderen naar school, tas gepakt, wasmachine aan, nog een laatste telefoontje en dan naar het station.

Geen trein.

Toch een trein.

Een krappe overstap.

Net gehaald.

Laptop open, mailbox vol: een column, een stukje, een vraag, een vergaderverslag.....

Weer overstappen.

Trein te laat.

Eindelijk, daar is 'ie.

Naar binnen. Waar was ik gebleven..... o ja, vergaderverslag.

De tijd tikt door. Als dat maar goed gaat. Ik moet de boot halen.

Startklaar bij de deur. Hand op de knop.

Helaas. Trein vertrokken. Boot gemist

3 ½ uur vertraging.

Dieeneenhalf uur!

Opeens is alles anders.

Mijn tas gaat in een kuisje, ik sla een warme sjaal om en loop Harlingen in. Wat een mooi stadje. Wat een fijne winkeltjes. En oh, wat is de haven mooi: de grijze zee onder de grijze lucht, een enkele meeuw. Ik maak uitgebreid een praatje met iemand en snuffel wel een uur in een boekwinkel.

Als ik eenmaal op de (langzame) boot zit, is mijn hoofd schoongewaaid en de haast uit mijn lijf. De column laat zich zonder moeite schrijven en daarna geniet ik van mijn brood en kijk naar buiten op zoek naar zeehonden. Als de boot binnenloopt, staat Helene al op mij te wachten. Wat fijn om haar weer te zien. En zo heerlijk om weer op Terschelling te zijn! Via de lange route, maar nu ben ik er dan ook echt!

Hartelijke groet, Nicoline

Leef in verbondenheid
met wie je voorgingen en na je komen
met je geliefden die net als jij op weg zijn.

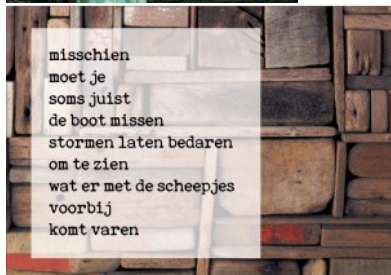
Leef in verbondenheid met je ziel
en luister naar de stem van de stilte.
Ga verder op jouw weg.
De vrede vergezelle jou en hen die bij je horen!

Ode aan de lach,
ode aan de pijn,
ode aan de
kwetsbaarheid,
ode aan de stilte,
ode aan de
ouderdom, ode
aan de mens, ode
aan de

Ben even
weg...

In de kerstravantie
hebben wij de serie
Lampje gekeken, naar
het boek van Annet
Schaap. Zo mooi, echt
een aanrader!

Lied van weg en omweg

Die mij getrokken uit de schoot
mij mens genoemd hebt en geëgend
mijn ogen wende aan het licht

mijn voeten zette dat ik stond
mij hebt doen weten dat ik gaan kon
dat ik zou komen waar Gij zijt

die als ik neerzit aan de kant
van weg en omweg, moe en dorstig,
mij overschaduw met uw Naam

die toen ik neerlag in het stof
mij hebt omgeven met uw duister
dat geen gedierte mij verslond

die ongezien mij trekt tot U
U zal ik ongezien vertrouwen –
laat mij niet over aan mijzelf.
- H. Oosterhuis

Alle liedjes van Pentl & de Boer op Oerol,
Terschelling 2015. Ook over de trage boot!

In plaats van de bus,
nu een voetje. Ze
zeggen niet voor niets
'De ziel gaat
te voet'.

